

Żelazko, Wiesław

Skład Towarzystwa Naukowego Warszawskiego : Wspomnienia pośmiertne : Władysław Orlicz (1903-1990)

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 53, 76-77

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wał szereg artykułów o Ajdukiewiczu, Kotarbińskim i współczesnej filozofii polskiej, także w języku angielskim.

Klemens Szaniawski odcisnął piętno swej niezwyklej osobowości wszędzie tam, gdzie się pojawił. Nawet gdy nie ma ludzi niezastąpionych, to trzeba będzie bardzo długo czekać, aż Go ktoś zastąpi.

Jan Woleński

WŁADYSŁAW ORLICZ (1903-1990)



Władysław Orlicz urodził się 24 maja 1903 r. w Okocimiu. W latach 1921-1925 studiował matematykę na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie, gdzie w roku 1928 uzyskał doktorat i w roku 1934 habilitował się. W latach 1924-1929 Władysław Orlicz pracował jako asystent w Zakładzie Matematyki Uniwersytetu Lwowskiego; w latach 1929-1931 przebywał jako stypendysta rządu polskiego na Uniwersytecie w Getyndze, a po powrocie w Politechnice Lwowskiej początkowo jako starszy asystent, potem jako adiunkt. Profesorem nadzwyczajnym został w roku 1937, obejmując katedrę matematyki Uniwersytetu Poznańskiego, gdzie w roku 1948 został profesorem zwyczajnym. Lata wojny spędził Władysław Orlicz we Lwowie, pracując w latach 1940-1941 i 1944-1945 w Państwowym Uniwersytecie Radzieckim. W czasie okupacji niemieckiej był nauczycielem w szkole rzemieślniczej, pracując jednocześnie w średnim i wyższym tajnym szkolnictwie polskim. Po wojnie zajął się organizacją środowiska matematycznego w Poznaniu i na tym polu położył wielkie zasługi. Był on opiekunem ponad 500 prac magisterskich i wypromował 39 doktorów. Aktyw-

ność Władysława Orlicza nie ustała z chwilą przejścia na emeryturę. W latach 1977-1979 był prezesem Polskiego Towarzystwa Matematycznego, do końca życia był redaktorem naczelnym „Commentationes Mathematicae” i „Studia Mathematica” i do ostatnich chwil pracował naukowo. Zmarł w Poznaniu w dniu 9 sierpnia 1990 r. w czasie pracy nad korektą swej publikacji.

Władysław Orlicz był wybitnym specjalistą w zakresie analizy matematycznej i analizy funkcjonalnej. W latach międzywojennych był on aktywnym uczestnikiem słynnej szkoły lwowskiej. Jego imieniem nazwano pewną klasę przestrzeni liniowo-topologicznych. Teoria przestrzeni Orlicza jest aktywnie rozwijanym działem analizy funkcjonalnej i problematyce tej poświęcone jest jedno z haseł czasopisma referatowego „Mathematical Reviews”. Profesor Orlicz był członkiem naszego Towarzystwa (korespondentem od 22 listopada 1947 i członkiem zwyczajnym od 11 listopada 1981), członkiem rzeczywistym PAN, doktorem honoris causa Uniwersytetu York w Kanadzie oraz Politechniki i Uniwersytetu w Poznaniu. Otrzymał On liczne nagrody naukowe i odznaczenia państwowe. Czytelników pragnących dokładniej zapoznać się z życiem i pracami Władysława Orlicza odsyłamy do Jego dzieł: Władysław Orlicz, *Collected Papers*, parts I, II, PWN 1988.

Wiesław Żelazko

JERZY MUTERMILCH (1903-1990)



Przedstawiciel i kontynuator warszawskiej szkoły naukowej wytrzymałości materiałów i mechaniki budowli, profesor doktor habilitowany Politechniki Warszawskiej, członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego Warszawskiego,